

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/201/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714204764
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2714204764.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., Piaristická 707/25, Trenčín, IČO: 47 234 679 proti odporkyni: C. K., G.. XX.X.XXXX, K. Š. XX, A., občianka SR, za účasti Spotrebiteľského združenia OSA, Fedinova 9, Bratislava 5, IČO: 42 260 086, zast. advokátskou kanceláriou HKP Legal, s.r.o., Sasinkova 6, Bratislava, IČO: 36 727 334 ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, o zaplatenie 310,29 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Súd odporkyni náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 40 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným na súd dňa 1.8.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu 310,29 eur s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 310,29 eur od 22.7.2014 do zaplatenia z titulu nesplateného revolvingového úveru, vyčíslený ročný úrok z omeškania 41,36 eur a trovy konania.

Odporkyňa sa na pojednávanie nedostavila, neospravedlnila a ani nežiadala odročiť termín pojednávania.

Súd vykonal dokazovanie úverovou zmluvou zo dňa 10.3.2010, úverovými zmluvnými podmienkami, splátkovým kalendárom, sadzobníkom poplatkov a odmien, výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 27.12.2012, výpisom z účtu odporkyne, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka konania, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

Home Credit Slovakia, a.s. uzatvoril s odporkyňou dňa 10.3.2010 úverovú zmluvu č. 6003098960, ktorej súčasťou sú na predtlačenom formulári voľným okom ťažko čitateľné úverové zmluvné podmienky. Navrhovateľ jej poskytol úverový rámec 380 eur a táto sa ho zaviazala splácať v mesačných splátkach 4% z dlžnej čiastky, vždy k 20. dňu v mesiaci. Na prvej strane zmluvy je uvedená ročná úroková sadzba 26,28 %, 11,88%. Úverová zmluva je riadne podpísaná obomi zmluvnými stranami. Z výpisu z karty klienta vyplýva, že k prvému čerpaniu úveru došlo dňa 29.3.2010, preto sa prvá splátka stala splatnou dňa 20.4.2010.

V zmluve je dopisované len meno a priezvisko odporkyne, jej rodné číslo, číslo OP, rodinný stav, štátna príslušnosť, telef. číslo, bydlisko, jej zamestnávateľ, výška mesačnej splátky v percentách a výška úverového rámca, typ úveru, číslo zmluvy.

V dolnej časti zmluvy je v predtlačnej forme uvedené, že „neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky a že dolu podpísaný klient svojim podpisom potvrdzuje, že je s nimi oboznámený, sú mu ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.“ Zmluva je riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami.

Z obsahu úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (na ktoré sa navrhovateľ odvoláva) súd zistil, že tieto sú na predtlačnom formulári písané malými písmenami, ťažko čitateľné voľným okom a nie sú v nich dojednané žiadne individuálne podmienky. Z navrhovateľom doložených úverových zmluvných podmienok súd zistil, že sú vyhotovené na predtlačnom formulári a je v nich uvedené, že sú zmluvnými podmienkami v zmysle v zmysle § 273 Obchodného zákonníka.

V Hlave 5, §1 zmluvných podmienok je uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach, výška a termín splatnosti sú určené v zmluve, pričom prvú splátku hradí klient v mesiaci nasledujúcom o mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie. Ďalej že úver je klient povinný splácať do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva. Klient je povinný hradieť spoločnosti poplatky za poskytované služby. Špecifikácia poplatkových služieb a výška poplatkov je daná vždy sadzobníkom poplatkov a odmien spoločnosti aktuálnym v dobe vzniku poplatkovej povinnosti.

V Hlave 6, §7 zmluvných podmienok je uvedené, že „Klient a spoločnosť sa dohodli, že spoločnosť je oprávnená Sadzobník jednostranne meniť s tým, že je povinná klientovi zmenu oznámiť vopred. Súhlas so zmenou sadzobníka poplatkov a odmien klient vyjadří uskutočnením transakcie v období po účinnosti zmeny.“

V Hlave 8, §5 zmluvných podmienok je uvedené, že „spoločnosť a klient v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka v nadväznosti na obchodno-právny vzťah vyplývajúci z úverovej zmluvy vzájomnou dohodou určili, že záväzkový vzťah, ktorého predmetom je VIČ podľa ÚZ sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka.“

Z obsahu platobnej histórie mal súd preukázané, že odporkyňa v rámci poskytnutého úverového rámca vyčerpala od navrhovateľa celkovo sumu 355,57 eur a doposiaľ z vyčerpanej sumy splatila 363,50 eur. Z obsahu splátkového kalendára súd zistil, že odporkyňa nesplácala splátky riadne a včas, dostala sa do omeškania, preto spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. zosplatnila úver a listom zo dňa 27.12.2012 vyzval odporkyňu zaplatiť mu celý úver 315,88 eur do 15 dní od odoslania tejto výzvy. Výzva na splatenie bola pre odporkyňu daná na poštovú prepravu dňa 28.12.2012, čo navrhovateľ preukázal poštovým podacím hárkom.

Vedľajší účastník vstúpil do konania na stranu odporkyne. Právny zástupca vedľajšieho účastníka sa vo svojom vyjadrení opiera o ustanovenia § 52 ods. 1,3,4 OZ, zákon č. 258/2001 Z. z. Na podporu svojich tvrdení sa odvolával na množstvo obdobných rozhodnutí vydaných inými súdmi (pr. uznesenie KS v Trnave sp. zn. 10CoE/313/2010 z 9.8.2011, rozsudok KS v Trnave sp. zn. 11Co/141/2012 z 3.7.2013, rozsudok NS SR sp. zn. 3 Sžo/19/2012 z 12.3.2013, rozsudok Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 z 26.10.2006 Elisa María Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium,...). V rámci svojho vyjadrenia na obranu odporcu poukázal na to, že v tomto prípade ide o formulárovú zmluvu vopred pripravenú navrhovateľom a jej obsah nemala odporkyňa možnosť reálne ovplyvniť. Medzi účastníkmi konania bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva. Z príloh k návrhu právny zástupca zistil, že odporkyňa reálne vyčerpala 355,57 eur a uhradila spolu sumu 363,50 eur. Je pre neho ťažké nájsť logický podklad na vymáhanie žalovanej sumy 310,29 eur, ktorá by v súčte so sumou 7,93 eur predstavovala odpaltu za poskytnutie úveru ako 89%! Pritom nemôže byť uznávané pravidlo, aby odmena za poskytovanie úveru predstavovala také vysoké percento. Zároveň poukázal na to, že zmluva neobsahuje podmienku danú § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z., na ktoré sa viaže § 4 ods. 3 citovaného zákona. Nárok navrhovateľa považuje za neopodstatnený v celom rozsahu, lebo má za preukázané, že odporkyňa zaplatila celú výšku istiny. Taktiež podľa neho úverové podmienky k zmluve obsahujú neprijateľné podmienky a spôsobujú hrubú nerovnováhu v pávach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, sú v rozpore s dobrými mravmi.

Právny zástupca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia počítajúc odmenu za jeden úkon práve z žalovanej sumy 310,29 eur ako tarifnej hodnoty. Konkrétne si uplatnil sumu 779,06 eur pozostávajúcu z odmeny za 2 úkony právnej služby x 24,90 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie sa vo veci); 2 x režijný paušál á 8,04 eur, 20% DPH.

Právny zástupca navrhovateľa vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že právne závery právneho zástupcu vedľajšieho účastníka považuje za nesprávne, nestotožňuje sa s nimi. Potvrdil, že navrhovateľ ako veriteľ uzatvoril s odporkyňou ako dlžníčkou dňa 10.3.2010 úverovú zmluvu, ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru vo výške úverového rámca 380 eur. je toho názoru, že na tento právny vzťah treba aplikovať zákon č. 258/2001 Z. z., osobitne § 2 písm. a) citovaného zákona.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), platný v čase uzatvorenia zmluvy dňa 10.3.2010, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a) b) zákon o spotrebiteľských úveroch, a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo

zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 25 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení Občianskeho zákonníka (odkazy pod 2/, 6/, 7/, 9/ 11/, ktoré sa týkajú náležitosti obsahu zmluvy § 43 OZ, odstúpenie od zmluvy § 48 OZ, úpravu vád podľa § 499 Obč. zák. a pod..) a je určitou formou spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 273 ods. 1,2,3 Obchodného zákonníka, (1) Časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. (2) Odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1. (3) Na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

Podľa ust. § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb o ochrane spotrebiteľa, na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1,3,4 Občianskeho zákonníka (účinný od 10.3.2010), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (účinný od 10.3.2010), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné

dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinný od 10.3.2010), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka (účinný od 10.3.2010), za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka (účinný od 10.3.2010), ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka (účinný od 10.3.2010), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Citované ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinný od 10.3.2010), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka (účinný od 10.3.2010), v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Predmetom sporu je zaplatenie sumy 310,29 eur s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 310,29 eur od 22.7.2014 do zaplatenia z titulu nesplateného revolvingového úveru a ročného úroku z omeškania 41,36 eur.

Z vykovaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil právny záver, že návrh nebol podaný dôvodne. Spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., Winterova 7, Piešťany, IČO: 36 234 176 (ďalej len „Home Credit Slovakia, a.s.“) je obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri, odporkyňa je fyzická osoba - nepodnikateľ, občan Slovenskej republiky. Právny vzťah medzi účastníkmi založený úverovou zmluvou na poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 10.3.2010 súd posudzoval podľa zákona č. 258/2001 Z.z. platného v čase uzatvorenia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava (v tomto prípade zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) má prednosť pred všeobecnou (Obchodný zákonník) a je nevyhnutné právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd mal preukázané, že pri uzatvorení zmluvy bol poskytnutí odporkyni úverový rámec 380 eur.

Ide tu o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára i úverové podmienky (ako súčasť zmluvy s miniatúrnymi písmenkami) mala spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. už pripravené a dopisovali sa do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa odporkyne, pričom tento obsah zmluvy i úverových podmienok nemohla ovplyvniť ani neovplyvnila a teda „dohoda“ v rámci zmluvnej voľnosti strán bola daná do zmluvy o úvere na predtlačí vyhotovenej veriteľom. Odporkyňa mala síce možnosť sa s ňou oboznámiť pred podpísaním zmluvy, ale nemohla ju individuálne vyjednať. Pri týchto záveroch sa súd zaoberal platnosťou predmetnej zmluvy.

V rámci súdnej kontroly danej vnútroštátnemu súdu Smernicou Rady č. 93/13/ EHS sa súd zaoberal otázkou, či spotrebiteľská zmluva, neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda či neobsahuje nepriateľnú podmienku. Súd poukazuje na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech strany - spotrebiteľa a odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Zákon č. 150/2004 Z.z. (ďalej len „novela“), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OZ“) zakotvil do nášho právneho poriadku inštitút spotrebiteľských zmlúv. Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ. Uvedenou novelou, ktorá nadobudla účinnosť 1. apríla 2004 (s výnimkou § 60, ktorý nadobudol účinnosť 1. mája 2004), boli zosúladené s naším právnym poriadkom niektoré právne akty Európskych spoločenstiev a EÚ, v oblasti spotrebiteľského práva Smernica Rady 93//13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorej význam spočíva v ochrane spotrebiteľa v EÚ a jej zmyslom je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva, avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom súkromným a verejným. Novela zaviedla do prvej časti Občianskeho zákonníka (Všeobecné ustanovenia) piatu hlavu pod názvom Spotrebiteľské zmluvy. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu, spotrebiteľské zmluvy možno nazvať aj zmluvami adhéznymi, ktoré o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy (oferent) vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie.

Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačných tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, boli upravené ďalšími novelami Občianskeho zákonníka. Systém ochrany uvedený Smernicou je založený na idei, že spotrebiteľ je v slabom postavení voči predajcovi alebo dodávateľovi vo veci práva vyjednať a jeho úrovne znalostí. To vedie k tomu, že spotrebiteľ odsúhlasí predajcom alebo dodávateľom vopred skoncipované podmienky bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. Pre ochranu spotrebiteľa je preto v článku 6 Smernice premietnutý záväzok pre členské štáty EÚ, ktorý od nich vyžaduje, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce. Podľa článku 7 Smernice možno stanoviť vo vnútorných právnych poriadkoch a zabezpečiť primerané a účinné prostriedky, ktoré majú zabrániť súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov, ak podľa Čl. 3 Smernice, spôsobujú zmluvné podmienky, ktoré neboli individuálne dohodnuté a sú

nekalé, ak napriek požiadavke dôvery spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán na ujmu spotrebiteľa, čo je premietnuté do ustanovenia § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi pôvodným veriteľom a odporcom v nadväznosti na čl. 6 ods. 1 Smernice tak, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka") pod následkom ich neplatnosti podľa § 54 ods. 5 OZ. Pokiaľ ide o článok 4 ods. 1 Smernice ten ustanovuje, aby bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia čl. 7, že nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Podľa platnej judikatúry Súdneho dvora EÚ (napríklad Rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-243/08 - Pannon GSM Zrt.proti Erzsébet Sustikné Győrfi alebo Rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-240/98 - Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero) je súd oprávnený skúmať zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offa, aby sa dosiahla faktická rovnosť zásahom vonkajším zásahom.

Na základe preskúmania úverovej zmluvy z 10.3.2010 súd dospel k záveru, že celá zmluva je postavená na „dohode“ zmluvných strán, čo sa uvádza v ustanovení zmluvy podľa jej Hlavy 8, § 5 úverových podmienok, podľa ktorého strany prejavili vôľu, aby sa ich právne vzťahy riadili príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Za neplatné zmluvné dojednanie o tom, že sa právne vzťahy budú riadiť ustanoveniami Obchodného zákonníka súd považuje z dôvodu rozporu s dobrými mravmi podľa § 3 OZ a v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom, nakoľko je zrejmé, že je zneužitím silnejšieho postavenia dodávateľa voči spotrebiteľovi tým, že mu vnútil bez individuálneho dojednania podmienky zmluvy dané do zmluvy dodávateľom, ktoré mohol spotrebiteľ buď ako celok prijať alebo odmietnuť. Dodávateľ sa správal pri predkladaní zmluvy odporcovi ako profesionál, podnikateľ, ktorý ovláda na rozdiel od spotrebiteľa obchodné právo a využil ho stanovením prísnejších podmienok vo svoj prospech oproti spotrebiteľovi, nezalému práva. Pri posudzovaní neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky súd vyvodil, že došlo k porušeniu zmluvnej slobody a rovnosti zmluvných strán medzi účastníkmi v neprospech spotrebiteľa. Dohodu o voľbe práva súd preto považoval s poukazom na § 53 ods. 1 ods. 1 OZ za ustanovenie v spotrebiteľskej zmluve, spôsobujúcej značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a za podmienku pre spotrebiteľa neprijateľnú, poškodzujúcu ho a tiež v zmysle § 53 ods. 5 OZ za neplatnú, porušujúcu podľa § 54 ods. 1 OZ zákon v tejto časti, odchýliac sa v zmluvnej podmienke od tohto zákonného ustanovenia v neprospech spotrebiteľa, v dôsledku čoho nastal stav, že spotrebiteľ sa vopred vzdal svojich práv, ktoré mu priznávajú na jeho ochranu Občiansky zákonník a občianskoprávne predpisy, zhoršujúc si cez zmluvné podmienky stanovené dodávateľom svoje zmluvné postavenie. Súd si taktiež ustálil, že úverové zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané (práve pre ich formulárovú podobu v celom rozsahu) a navrhovateľ nepreukázal opak .

Súd okrem už vyššie uvedeného posudzujúc obsah úverových zmluvných podmienok a dolnej časti na úverovej zmluve dospel ďalej k záveru, že úverové podmienky sú písané veľmi malým písmom, ktoré je ťažko čitateľné voľným okom; sú len predtlačenu formou neobsahujúcou osobitnú vôľu odporkyne, či s nimi súhlasí. Z obsahu zmluvných podmienok súdu vyplýva, že je v nich len odkaz na sadzobník poplatkov a je tu uvedená zmluvná pokuta vymedzená bez toho, že by bola výsledkom dohody zmluvných strán. Súd si takto malé nečitateľné písmo vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku navrhovateľa odvolávajúcu sa na nález ÚS ČR sp. zn. I. ÚS 342/09 z 15.6.2009 a preto i dohodu o zmluvnej pokute za neplatnú. Takéto konanie navrhovateľa spočívajúce v tom, že len dal odporkyňi podpísať zmluvné podmienky bez individuálneho dojednanie a len v podmienkach odkazoval na nejaký sadzobník poplatkov súd hodní (vychádzajúc z postavenia spotrebiteľa) za rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 OZ. Takto uzatvorenú úverovú zmluvu s predtlačenu formulárom zmluvných podmienok bez konkrétnej špecifikácie neskôr započítavaných úrokov a poplatkov súd kvalifikuje za právny úkon neplatný v zmysle § 37 ods. 1 OZ pre jeho nedostatočnú zrozumiteľnosť v časti poplatkov, úrokov z úveru, pokút, zmluvných pokút.

Súd mal v konaní preukázané, že odporkyňa u navrhovateľa vyčerpala finančné prostriedky v celkovej sume 355,57 eur a splatila celkovo sumu 363,50 eur. Keďže súd vyššie uvádzanú zmluvu vyhodnotil ako absolútne neplatnú a mal preukázané reálne poskytnutie finančných prostriedkov odporkyňi navrhovateľom, súd skúmal otázku možnosti bezdôvodného obohatenia sa odporkyňou.

Nakoľko ale odporkyňa zaplatila navrhovateľovi sumu vyššiu než reálne vyčerpala, súd návrh zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Súd rozhodol o trovách konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., v konaní bola úspešná odporkyňa, ktorá si náhradu trov konania neuplatnila, preto jej súd ani žiadnu nepriznal.

Nakoľko si právny zástupca vedľajšieho účastníka konania uplatnil i trovy právneho zastúpenia, žiada ich uhradiť navrhovateľom, súd sa vyporiadal i s týmto nárokom.

Podľa §93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa §93 ods. 4, veta prvá O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

V tomto prípade má súd na mysli konkrétne otázku náhrady trov konania pre vedľajšieho účastníka. Súd vychádzal z čl.47 ods.2 Ústavy SR, v zmysle ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Z uvedeného ústavného článku, ako aj z ustanovení § 93 ods.2 OSP, §18 OSP, §24 OSP, §25 OSP vyplýva rovnaké právo pre každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. Súd prihliadal už aj na zaužívanú súdnu prax pri rozhodovaní v obdobných sporoch, kde je odporcom spotrebiteľ a navrhovateľom je Home Credit Slovakia, a.s. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou súdneho rozhodnutia ako celku a je samo osebe spôsobilé zasiahnuť do práva účastníka podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len ESĽP) v rozhodnutí zo dňa 6. 2. 1954 vo veci B. proti R., resp. v rozhodnutí zo dňa 7. 10. 2004 vo veci B. proti R. (č. 30428/96, resp. 7689/01). Základnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov civilného sporového procesu, je zásada úspechu vo veci vyjadrená v ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V tejto zásade sa premieta myšlienka, že ten, kto dôvodne uplatňoval alebo bránil svoje subjektívne právo alebo právom chránený záujem, mal by mať právo na náhradu trov, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti účastníkovi, ktorý do jeho právnej sféry bezdôvodne zasahoval. Súd v takomto prípade uplatňuje zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú : a) plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, b) účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva, c) čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pričom nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov konania, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov konania a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva a d) neúspech v pomerne nepatrnej časti veci zakladá nárok na celú náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom pomerne nepatrná časť sa môže týkať nároku na príslušenstvo v časti uplatneného nároku, ktorá podľa súdnej praxe neprevyšuje 5 až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu

nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Z obsahu spisu mal súd preukázané, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením doručeným súdu dňa 15.8.2014, pričom odporcu v oznámení ani len neoznačil, označil navrhovateľa, predmet žalovanej sumy a spisovú značku Ro konania, žiadal zaslať návrh s prílohami.

V tejto súvislosti súd zastáva názor, že účastníci konania majú právo byť v konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Súd má z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporkyne dobrovoľne vstúpil do konania, pričom odporkyňa nekontaktoval. Následne sa vedľajší účastník vyjadril k návrhu a uplatnil si nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ na úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Súd má za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie plnej moci advokátovi nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní (súd má namysli napríklad to, že ani raz nebol v kontakte s odporcom, v prospech ktorého chce vystupovať a hájiť jeho záujmy) do ktorého vstupuje vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Súd posudzoval i samotný obsah vyjadrenia a argumentácie právneho zástupcu. V rámci svojho vyjadrenia ide síce o hutný text, ktorý je naformulovaný v podobe používanej v ďalších jeho vyjadreniach v iných konaniach na tunajšom súde. Jedine mení výšku žalovanej sumy, dátum zmluvy, výšku percenta. Teda z piatich strán hutne písaného vyjadrenia sa samotnej ochrany konkrétneho odporcu týkala ani nie polovica jednej A4 strany.

Vzhľadom na vyššie uvádzané úvahy súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania (za prevzatie zastupovania a vyjadrenie sa) sú účelne a hospodárne len v časti. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z § 142 ods. 1 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 40 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka správne vyčíslil odmenu za jeden úkon 24,90 eur počítajúc ju z tarifnej hodnoty 310,29 eur. Suma 40 eur pozostáva z: 1/ odmeny za jeden úkon právnej služby 24,90 eur (za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom); 2/ jeden režijný paušál 8,04 eur; 3/ 20% DPH z súčtu súm z bodov 1./2/. Právny zástupca vedľajšieho účastníka žiadal poslať trovy právneho zastúpenia na konkrétny účet vedený v E. K.,Q..A.., Č..Ú..: XXXXXXXXXXX/XXXX.

Ako hlavný dôvod neúčelnosti a nehospodárnosti druhého úkonu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (t.j. vyjadrenie sa k návrhu) súd vidí v tom, že v rámci rozhodovacej činnosti súdov sú prípady ako je tento konkrétny prípad (t.j. Home Credit Slovakia, a.s. vers. fyzická osoba ako spotrebiteľ) už po dobu dvoch rokov rozhodované, rozhodnutia sú právoplatné a zverejňované na stránke Ministerstva spravodlivosti SR. A právny zástupca vedľajšieho účastníka vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti na obranu odporkyne okrem tých, ktoré sú súdu známe z už zaužívanej súdnej praxe. Čiže súd si ustálil, že v tomto konaní bolo právne zastúpenie vedľajšieho účastníka dôvodné len v rozsahu jedného právneho úkonu a to prevzatie zastúpenia a prvá porada s klientom, pričom v rámci prvej porady mu mohol poskytnúť informácie použiteľné v tomto konaní. Vychádzajúc z samotného obsahu vyjadrenia súd zistil, že zväčša o prefabrikovaný vzor vyjadrenia. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v časti samotného vyjadrenia súd hodnotí za nadbytočné a nehospodárne.

V závere súd už len konštatuje, že nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy v časti vyjadrenia neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Súd ďalej vychádzal z toho, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v

radoch členov osoby, ktoré majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne názory zaujali vo svojich rozhodnutiach pr.: Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.